

Fra redaktøren

Eftertidens fascinasjon med antikken kan kanskje grovt sett deles i to: På den ene siden, som forbilde, eksempel og målestokk for kunst, litteratur og dyder. Den siden av antikken behandles av Egil Kraggerud i hans fortolkning av fredsalteret Ara Pacis, i lys av de store augusteiske diktere som ble beundret av både samtid og eftertid.

Mens keiser Augustus er et symbol på Romas storhet, er keiser Elagabal to hundre år senere et bilde av dekadanse og tøyelseløshet. Siri Sandes artikkel om denne lastefulle tenåringskeiseren illustrerer hvordan Roma også kan symbolisere forfallet.

Historiens advarsler har generasjonene før oss sett: Veien er kort fra form til oppløsning, fra sivilisasjon til kaos.

Kanskje er nettopp dette en av årsakene til antikkens fascinasjon for eftertiden: Den kan leses som en tragedie, der allerede storhetstiden rommer frøene som skal føre til undergangen.

Men også optimistene kan tolke antikkens historie, og se hvordan den har formet vår sivilisasjon gjennom Byzants og vestlig middelalder, gjennom kristendommens utvikling og gjennom formsprog og idealer gjenoppdaget i renessansen. Og i Gjert Vestrheims artikkel om haven ved Austrått-borgen, ser vi hvordan antikke former får nytt liv på 1600-tallet i det fjerne Trøndelag.

Denne utgaven av *Klassisk Forum* favner også andre områder. Bente Kiilerich skriver om romerske malerinner, med utgangspunkt i to små veggmalierier fra Pompeii. Som vanlig byr vi på bokanmeldelser, blant annet har Øivind Andersen tatt for seg Vibeke Roggens fyldige festskrift.

Flere sider er viet nekrologer enn i tidligere utgaver. Det er kanskje et tegn på at generasjonen som lærte latin (og eventuelt også gresk) i den gamle gymnasskolen begynner å eldes og falle fra. Minneord er i sin genre tilbake-skuende, og gir oss et lite kikkhull inn i vår nære historie, gjennom beskrivelsen av et enkeltmenneskes liv og personlighet. Enkeltmenneskene som vi minnes i denne utgaven av *Klassisk Forum*, har alle på sitt vis hatt betydning for forskning, undervisning og ikke minst formidling gjennom Norsk klassisk forbund.

For min egen del er det nå på tide å takke for tolv år som redaktør i *Klassisk Forum*. Det har vært fine år, og det har

føltes som et meningsfullt virke. Men det er en tid for alt. Min overskuddstid de siste årene er blitt knappere, og det kjennes derfor riktig å overlate denne stolen til en annen.

Jeg takker redaksjonsrådet i *Klassisk Forum* og styret i Norsk klassisk forbund for godt samarbeid. Jeg tak-

ker Kristin Heffermehl som trofast har utført en siste korrektur før trykking, og Alice Sunneback som har stått for layout. Og en særlig takk retter jeg til *Klassisk Forums* skribenter som sørger for at vi har et norsk- og skandinavisk-sproglig tidsskrift som favner antikken – definert i videste forstand!

Ole Bendik Heggveit